

ՄԱՆԴՐԱՆԻԿ ԾԱՌՈՒԿԵԱՆ

(1913 — 1989)

Մեծ է հարուստը Հայ (և մասնաւորաբար Սփիւքյան) Դրականութեան, մասնաւորաբար իր հաստատման ու բազմապատկի կազմակերպչ Անդրանիկ Մանուկեանի, պատանամ Փարիզի մէջ Շտաբը, 20 Մայիսին, 76 տարեկան:

Մեծ Ազգային որդեկան — հրկուս տարի առաջ բացած է իր աշխարհը Կիւրինի մէջ —, ինքզինքն կը գտնէ Հալէպ, նախ որքանոց (սակէ ստացած իր ապրուստները հետագային պիտի արձանագծէր «Մանկութիւն Զանգեզուր Մարզիկ» քանդակի հասարակին մէջ, ապա Հայկական կրթութեան, մինչև 1928, և հասկ աւելն փառանքեան ձեռնարանը ի Պէյրուսի: 1934-41 աւուսիքի է Հալէպի Զաւարեան կրթութեան: Ստանդարտ կրթութեան, հրատարակչով «Նաշիթիւն», նախ իրր ամսագիր, և ապա, 1953էն սկսեալ, իրր շարաքովքի Պէյրուսի մէջ, շարունակելով քաղաքական ամենէն գովչի պայմաններու առկ մինչև 1983, երբ կը ստիպուի հեռանալ ու անցնի Թրանսյի լայն ստանդարտ: Զաւարեանի «Անանիայի» խաւարումէն ետք, և մինչև «Սագիւն» ամսագրի հրատարակութիւնը 60-ական թուականներուն, «Նաշիթիւն» եղաւ ամենէն աւելի փնտաւած գրական թերթը արտասահմանի տարածքին: Զեւքէ ձեռք կը խլէինք զայն մեր երիտասարդութեան:

«Նաշիթիւն» կամ «Սագիւն» աւ Երեւանը միւս միւսակ բաւ պիտի գոյնի անմահացնելու անունը այն գտարին գրագէտին և սղջամիտ հրատարակողին, որ իրեն բախտակից ու գրեթէ տարեկից վանէ — վանեանի և Մ. Իշխանի հետ մաս կազմեց Պէյրուսի «Դրական Երեւան»ին: Սենի նաեւ «Անագոստան» (բանաստեղծութիւն), «Հին Երազներ», «Նոր ձեռքներ», «Երազային Հալէպը» և այլ գործեր:

Իր յիշատակին նախընտրած միտք ու սեղմ այն տողերէն ետք հանգիստ կը հայցենք իր ամենահար հոգիին ու կը մտքովենք որ հետեւողներ գտնուին իր ուղիին:

ՕՐ. ՍԻՐԱՐՓԻ ՏԵՐ-ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ

(1896 — 1989)

Մեծ է նմանազէն հարուստը Հայ Բանասիրութեան, մանաւոր անոր անձնագոյն քրմակերին, Սիրարփի Տէր Ներսէսեանի, պատանամ գարձաւ Փարիզի մէջ, Զորքշարթի, 5 Յուլիսին, 93ամեայ յառաջացեալ տարեկան:

Պաշտին է եղած ծննդավայրը պատմական այն հայունին, որ քեռորդին էր Օրմանեան Պատրիարքի, և որ հայ բանասիրութեան ու հնագոյն գաղութեան ընծայարեւում կեանք մը գերազանց սովորականին ու ընթացիկին գլանին ներքեւ սահող ընտանեկան կեանքէն, բլլալով, գէթ արտասահմանի մէջ, միակը իր սեռակիցներէն հայ բանասիրութեան սլորտին մէջ գրեթէ ամէն որ ապրող ու շնչող:

Իր մանր թէն ոչ անմահանակ, սակայն չի գաղթի բլլալէ ցաւալի, մասնաւորաբար բրգապաղ տարիները շատ գծաւարտ յաջողած էին կարգել մաս մը իր երիտասարդական խանգէն ու աւելնէն ու աշխատանքի անապա հարգէն:

Մենագավայրի Սոսյանի էիւնն աւարտելէ ետք, որիորդը իր սեռամը կատարելագործած է Եւրոպա, նախ ի Ժնև և ապա Փարիզ՝ Սարգսնի Համալսարանը: 1930ին անցած է Միացեալ Նահանգներ, ուր մնացած է մինչև 1963, Փրոֆէսէորի տիպոս տանելով 1946ին: Երջած է աշխարհի ամէն կարեւոր կեդրոնները և գտնաւանդած Աւստրիական համալսարաններու մէջ: Փանիցս եղած է նաեւ Երաստղէմ, իր քրոջ հետ, սպասելու համար Ս. Աթոսայն Զեւագրատան ձախ ու հնազարդ գանձերէն:

Օր. Տէր-Ներսէսեան ունի նաեւ Հայերէն և Անգլիերէն հրատարակութիւններ: Դիտենք թէ քիչ են իր մասին գրուած այն տողերը: Հանգիստ իր հոգիին: